

overhovedet er folgt i Spanien. Jeg tror, at det blev antydet af den ærede Finanzminister, at Handelen med Spanien gik en anden Vej og ikke med danske Stibe, og derfor rimeligvis ikke kan kontrolleres eller statistisk oplyses. Vi have vist alle hørt fremsætte, at den islandske Handel i meget betydelig Grad glider fra Danmark. I Stedet for udelukkende af gaa gennem danske Hænder skal den i væsentlig Grad være gaaet over til andre og navnlig til Englændere. Jeg veed nu ikke, om der ikke er megen islandsk Fisk, der er gaaet til England og derfra udført til Spanien uden at være kommen med i Tabellerne, men det maa Udvalget vel faae Leilighed til at undersøge. Jeg vil ogsaa ønske, at det vilde undersøge Grunden til den mærkelige Forandring i Handelsforbindelsen mellem Island og Danmark, som har udviklet sig, om Grunden dertil virkelig skulde være den særlige Mangel af en spansk Handelstraktat, eller om den ikke, saaledes som der ogsaa paaftaas, skulde ligesom hos os ligge i konstitutionelle Forhold. Det er jo vitterligt og velbekendt, at Island ikke er synderlig mere begeistret for sit Ministerium, end vi ere for vort, og at der hos Islænderne gennemgaaende er vakt en endnu større Interesse end tidligere for at blive mere selvstændige og for end mere at løsrive sig fra den danske Forbindelse end tidligere. At dette ogsaa kan have haft Indvirkning paa Forandringen i Handelsforbindelsen turde vel ikke være umuligt, og ogsaa dette ligger indenfor Undersøgelsen af denne Sag, som her er paa Tale, for derigennem nærmere at bestemme de Grunde, der kunde ligge i disse Tal for eller imod Traktaten. Jeg henstiller disse specielle Spørgsmaal til Overveielse, for at vi overalt hvor et saadant Spørgsmaal møder, som vi ere berettigede til at lade undersøge, ogsaa kunne overveie Følgerne for Islænderne af et Regimente, der skarpt gaar imod Folkets Willie og Folkets Selbshyreprincip.

Formanden (Høgsbrø): Det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgfreds (Tanber) har for tredje Gang begjært Ordet. Med Thingets Samtykke (Ophold) giver jeg ham Ordet.

Tanber: I det jeg ikke skal indlade mig paa de almindelige konstitutionelle Betragtninger, hvormed den ærede sidste Taler indledede sine Bemærkninger, skal jeg kun fremsætte en lille Bemærkning til den ærede Minister i Anledning af, hvad han sidst udtalte. Det forholder sig ikke saaledes, som den ærede Minister syntes at forudsætte, at dette Thing med Hensyn til Toldspørgs-

maalet for en 3—4 Aar siden stillede sig paa et andet Standpunkt, end det stiller sig nu, eller med andre Ord, at det den Gang drev Bisnepolitik med Toldlagen. Med Hensyn til Toldlagen stillede Thinget sig i 1882—83 og i 1883—84 paa et fuldstændigt Forhandlingsstandpunkt, men Forhandling blev afflaaet, tilbagevist af Finanzministeren og Landstinget, væsentligt i Foraaret 1883 og Foraaret 1884. Derfor dette Thing nu stiller sig paa den Maade, som jeg har foreslaaet det at gjøre, vil det stille sig aldeles paa samme Maade som for 3 à 4 Aar siden, men ligesom den Gang paa et Forhandlingsstandpunkt. I den Henseende er der ikke foregaaet nogen Forandring i dette Things Stilling, medens der meget vel kan være foregaaet Forandringer paa andre Punkter — det skal jeg ikke indlade mig paa — men paa dette Punkt er der ikke sket nogen Forandringer. De forskellige Momenter, som den ærede Minister anførte i sit Foredrag, har jeg ikke ret havt Leilighed til at kontrollere. Det havde været naturlige, om de havde staaet anførte i Motiverne, men i Motiverne finde vi intet Andet anført end islandsk Klippisk og ikke noget af de øvrige Momenter. Ogsaa disse Punkter vil det altsaa være ønskeligt at faae undersøgt i Udvalget for at prøve, hvilken Vægt der bør tillægges dem.

Finanzministeren (Gstrup): Jeg finder egentlig ikke, at der er nogen Anledning for mig til at komme ind paa Spørgsmaalet om, naar den passende Tid til Forelæggelsen af provisoriske Love er kommen. Det henhører, saavidt jeg kan skjønne, ikke under denne Sags Behandling, og jeg skal derfor lade det ærede Medlems for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg's) Suppositioner og hans Slutninger staa for hans egen Regning. Naar det ærede Medlem imidlertid bemærkede, at Grunden til, at Islændernes Handel, og her er just egentlig Spørgsmaal om Fiskehandel, har taget en anden Retning end tidligere, skulde være Islændernes Misfornøielse med det islandske Ministerium, saa forekommer det mig rigtig nok, at denne Formodning svæver temmelig meget i Luften. Selv om Islænderne skulde være i samme Grad misfornøiede med det islandske Ministerium, som det ærede Medlem har været med danske Ministerier, saa længe han har siddet i den danske Rigsdag, kan jeg ikke se, hvorledes det skulde foranledige Islænderne til at ville lade denne Misfornøielse gaa ud over ustyldige danske Handelsmænd. Det formaar jeg ikke at se, ligesom det overhovedet ikke er kommen til